

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **E. D.**

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2025 r.

na posiedzeniu w Izbie Karnej bez udziału stron

wniosku obrońcy skazanego o zasądzenie dodatkowych kosztów obrony z urzędu

w postępowaniu kasacyjnym

na podst. art. 626 § 2 k.p.k.

postanowił:

**zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. J. Kancelaria
Adwokacka w W. dodatkową uzupełniającą kwotę 738,00 zł
(siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23% VAT, tytułem
należnej opłaty za sporządzenie i wniesienie kasacji przez
obrońcę z urzędu.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2022 r., sygn. akt II KK 461/22, Sąd Najwyższy oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację sporządzoną i wniesioną na korzyść skazanego E. D. przez wyznaczonego zarządzeniem z dnia 23 listopada 2021 r. (k. 311 akt II AKa 156/21) obrońcę z urzędu adw. P. J. Ponieważ nie zawierało ono rozstrzygnięcia co do wynagrodzenia dla obrońcy z urzędu, pomimo złożenia stosownego wniosku przez obrońcę, konieczne stało się wydanie

odrębnego postanowienia na podst. art. 626 § 2 k.p.k. Postanowieniem z dnia 3 stycznia 2023 r., sygn. akt II K 461/22, Sąd Najwyższy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. J. kwotę 738,00 zł, za sporządzenie i wniesienie kasacji przez obrońcę z urzędu.

Pismem z dnia 18 sierpnia 2025 r. obrońca wniósł o zasądzenie dodatkowego wynagrodzenia z uwagi na konkluzje wynikające z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 27 lutego 2024 r., sygn. akt SK 90/22.

Wniosek o przyznanie dodatkowego wynagrodzenia adw. P. J. za sporządzenie i wniesienie kasacji w sprawie okazał się zasadny. Wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 lutego 2024 r. (SK 90/22) zakwestionowana została zgodność z ustawą zasadniczą unormowań aktu prawnego, na mocy którego zasądzono na rzecz adw. P. J. wynagrodzenia za obronę z urzędu. Trybunał Konstytucyjny orzekł bowiem, że „§ 2 pkt 1 w związku z § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2023 r. poz. 2631) w zakresie, w jakim określa opłaty stanowiące ponoszone przez Skarb Państwa koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu w wysokości niższej niż stawki minimalne opłat określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2023 r. poz. 1964, z późn. zm.), jest niezgodny z art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1 zdanie drugie i art. 92 ust. 1 zdanie pierwsze Konstytucji Rzeczypospolitej”.

Przepisy te były podstawą przyznania obrońcy opłaty za sporządzenie i wniesienie kasacji postanowieniem z dnia 3 stycznia 2023 r. w określonej wysokości, limitowanej przepisem uznanym przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z Konstytucją (738 zł z VAT). W tej sytuacji konieczne stało się ustalenie dodatkowej opłaty z tego tytułu w oparciu o § 11 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz.U. 2023 r., poz. 1964 z późn. zm.), tak by łączna opłata należna obrońcy pozostawała w zgodzie z ustawą zasadniczą. Zasądzając

uzupełniającą kwotę wynagrodzenia dla adwokata z urzędu nie można było pominąć unormowania przewidzianego w § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, który nie został zakwestionowany przez Trybunał Konstytucyjny. Zatem przyznaną dodatkowo opłatę należało podwyższyć o kwotę VAT (zob. m. in. postanowienie SN z dnia 28 marca 2024 r., IV KK 58/24, LEX nr 3713083; postanowienie SN z dnia 13 czerwca 2024 r., I KK 462/22, LEX nr 3726889; postanowienie SN z dnia 11 czerwca 2024 r., V KK 394/23, LEX nr 3725460; postanowienie SN z dnia 21 czerwca 2024 r., V KO 55/24, LEX nr 3729482).

Tym samym, skoro postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 3 stycznia 2023 r., sygn. akt II KK 461/22 zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu skazanego – adw. P. J. kwotę 738 zł, obejmującą podatek od towarów i usług, tytułem opłaty za sporządzenie i wniesienie kasacji, mając na względzie powyższą argumentację należało uzupełniającą zasądzić na jego rzecz kwotę 738 zł, w tym VAT.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł.]